

[Povl Brøndsted]

lærere til at påtage sig faget datalære, informatik, i folkeskolen. Efteruddannelsen er, så vidt jeg har forstået, hidtil foregået væsentligst på Danmarks lærerhøjskole, og det er vist på et meget kvalificeret plan, men jeg vil godt spørge ministeren, om det er tilstrækkeligt.

Vi har jo her i tinget flere gange debatteret nedlæggelse af seminarier, og det er da rimeligt, at vi nedlægger dem, vi ikke har noget at bruge til. Da jeg mener, at hele spørgsmålet om at få kvalificerede undervisere i datalære; i informatik, i hele det kulturelle, menneskelige, samfundsmæssige sigte, der ligger i at komme ind i den teknologiske tidsalder, er meget vigtigt, vil jeg meget gerne spørge, om det ikke er et af de steder, hvor vi skal sikre os, at vi meget hurtigt får velkvalificerede undervisere.

På én måde kan jeg kun hilse med tilfredshed, at faget datalære kommer ind i de ældste klassetrin som et valgfrit fag, men jeg er tilbøjelig til at tro, at det meget hurtigt bliver for lidt. Jeg er udmærket klar over, at det allerede i dag er et delemne i bestående fag, men jeg tror, det er her, vi især skal sætte ind. Jeg mener, at informatik skal være integreret i alle fag lige fra 1. klasse og opefter, for hvis det ikke er noget, der bliver forenet med læren om sproget og sprogene, med læren om tal og matematik og slige ting, så bliver det et fag, og det er egentlig ikke meningen. Det bliver en del af vor hverdag på læreanstalterne og i høj grad i hjemmene. Det bliver en del af vor hverdag på vore arbejdspladser, hvor de så end er, dette mystiske og meget vidtrækkende nye tekniske hjælpemiddel. Men det skal netop være et hjælpemiddel, og derfor er det vigtigt, at alle får det med på et tidligt tidspunkt. Bliver det et fag, man kan vælge at tage, så risikerer vi, at det er de få, der får det, og så får vi en elite, der mestrer det, og det er den, der kommer til at bestemme.

Derfor er det i høj grad med glæde, jeg hilser, at dette forslag er kommet, men med en understregning af, at det er for lidt. Det skal gå hurtigt, og vi skal starte meget eksplosivt med at udanne de allerdygtigste af vore undervisere, men det vil næsten sige dem alle sammen, til at kunne give andre efteruddannelse til forståelse af det.

Jeg har indtrykket af, at der er en del i vor folkeskole, på vore læreanstalter, der er ban-

ge for det og egentlig afviser det. Så kommer vi bagefter, og vi bliver taget på sengen. Derfor må det også være en efteruddannelse, der gør det forståeligt, at dette er nogle muligheder, som både børn og voksne skal have. Hvis vi ikke får også voksne undervist i informatikkens muligheder, så får vi en vældig kløft imellem den generation, der når at få det i folkeskolen, og den, der aldrig får det, og så er man faktisk gammel og bag af dansen, før man er 30. Derfor er det vigtigt, at vi ser dette spørgsmål som en meget stor helhed.

Jeg har ønsket især at bruge min tid på den del af lovforslaget, for det er jo et morsomt samlet forslag.

Det med de små skolars mulighed for i de cirka 125 årgangsdelte skoler at samlæse børnehaveklasser og 1. og 2. klasse, er noget, jeg hilser med glæde. Jeg ville næsten ønske, at det også kom ind i mange andre skoler, for jeg tror, at det giver nogle muligheder for dem, der har en 8-årigs forudsætninger, men tilfældigvis endnu kun er 7 år, og omvendt. Derfor synes jeg, det er en tankegang, der ikke alene burde gøre sig gældende i disse 125 skoler.

Det er en beklagelig nødvendig følge af udviklingen, at der nedlægges skoler i de store byer. Det er aldrig sjovt for de forældre, der har børn i disse skoler, at se skolerne nedlagt. Det vil der altid være en negativ holdning over for. Men jeg synes, at forslaget, som det er her, med 1 ½ km.s afstand mellem skolerne, er til at leve med.

Venstre vil følge dette lovforslags muligheder med megen interesse og støtter dets fremme mest muligt.

Hanne Jacobsen (SF):

Åh ja, det er jo rigtigt: i ønsket om at styrke det nære samfund kan vi mødes med venstre. Det var den første tanke, der faldt mig ind, da jeg så overskriften »Bevarelse af små skoler«. SF har i sin 25-årige historie arbejdet for borgernes indflydelse på lokalsamfundet, og specielt har vi fundet det vigtigt, at skoler ikke var større, end at børn og voksne i huset kendte hinanden.

Men betænkeligheden ved forslaget overfaldt mig hurtigt, da jeg så, at en af de foreslåede ændringer er en bemyndigelse til ministeren til at fravige uddannelseskravene til